

Kedves Gyerekek! Kedves Szülők!

Áhítat:

Szokták mondani, hogy a lelkünk egy Isten alakú űr /„forma”. Tudjátok, van ez a játék.

Ha egy kör formán egy kockát szeretnénk betenni, akkor nem sikerülne, mert nem az illik bele. Ilyen a lelkünk is.

Az emberek megpróbálják sok dologgal betölteni a lelküket, de semmi más nem fog teljesen belepasszolni, mint Isten. Tehát bármivel próbáljuk „megitatni” a lelkünket, csak attól a víztől nem lesz többet szomjas, amit Jézustól kaphatunk.

Hogyan tudunk Jézustól vizet venni? Úgy hogy befogadjuk őt a szívünkbe!

Mese:

(Orosz népmese)

A vajaspánkó

Élt egyszer egy öregember és egy öregasszony. Kéri az ember az asszonyt:

-Süss nekem anyjuk vajaspánkót!

-Ugyan miből süssek? Egy csepp lisztünk sincs.

-Ej, te asszony! Kapard le a kosár oldalát, seperd fel a magtárt: hátha kerül így egy kis liszt.

Úgy is tett az öregasszony: lekaparta a kosár oldalát, felseperte a magtárt, s került is liszt két marékkal. A tésztába tejfelt kevert, pánkót vágott belőle, kisütötte vajban s kitette a pánkót az ablakba húlni.

Elunta magát a vajaspánkó, legurult a lócára, a lócáról a padlóra, s a padlóról legurult az

ajtó felé. Átgurult küszöbön a tornácra, a tornácról a lépcsőre, a lépcsőről az udvarra, az udvarból túl a kapun, mindig messzebb és messzebb. Gurult, gurult az úton és szembe jött vele egy nyúl.

-Megezek te vajaspánkó!

-Ne egyél meg sandaszemű! Inkább hallgasd meg milyen szépet énekelek neked! A nyúl hegyezni kezdte a fülét, s a vajaspánkó rákezdte az éneket:

Vajaspánkó a nevem
Elmondom eredetem:
Magtárban sepertek,
Kosárról kapartak
Tejjel keverték
Kemencén sütöttek
Ablakon hűtöttek.
Megszöktem az otthonomtól
Gazduramtól, asszonyomtól
Mért féljek nyúl tőled?
Megszököm előled!

S tovább gurult. Úgy eltűnt a nyúl szeme elől mintha ott sem lett volna. Begurult a vajaspánkó az ösvényen az erdőbe, s találkozott a farkassal.

-Megezek te vajaspánkó!

-Ne egyél meg ordas farkas! Szépet énekelek neked. És fújni kezdte:

Vajaspánkó a nevem
Elmondom eredetem:
Magtárban sepertek,
Kosárról kapartak
Tejjel keverték
Kemencén sütöttek
Ablakon hűtöttek.
Megszöktem az otthonomtól
Gazduramtól, asszonyomtól
Megszöktem a nyúltól,
Miért féljek farkas tőled?
Mindjárt megszököm előled!

S tovább gurult. Úgy eltűnt a farkas szeme elől mintha ott sem lett volna. Gurult, gurult a vajaspánkó az erdőben, s szembe jött vele a medve. Csörtet, töri a lombot, rontja a bokrot.

-Megezek te vajaspánkó!

-Ne egyél meg tányértalpas, ugyan miért is ennél meg? S a vajaspánkó már rá is kezdte:

Vajaspánkó a nevem
Elmondom eredetem:
Magtárban sepertek,
Kosárról kapartak
Tejjel keverték
Kemencén sütöttek
Ablakon hűtöttek.
Megszöktem az otthonomtól

Gazduramtól, asszonyomtól
Megszöktem a nyúttól,
Ordas farkas úrtól,
Miért félnék medve tőled?
Megszököm mindjárt előled!

S tovább gurult. Úgy eltűnt a medve szeme elől mintha ott sem lett volna. Gurult, gurult a vajaspánkó, s szembe jött vele a róka.

- Jó napot vajaspánkó! Ej milyen jóképű, milyen pirosposzsgás vagy! De a vajaspánkó már rá is kezdte:

Vajaspánkó a nevem
Elmondom eredetem:
Magtárban sepertek,
Kosárról kapartak
Tejfellel keverték
Kemencén sütöttek
Ablakon hűtöttek.
Megszöktem az otthonomtól
Gazduramtól, asszonyomtól
Megszöktem a nyúttól,
Ordas farkas úrtól,
Mackó Miska úrtól,
Miért féljek hát tetőled?
Megszököm könnyen előled!

-Felséges ének! - szólt a róka. Csak az a baj, hogy megöregedtem kedvesem, rosszul hallok. Ülj csak ide az orrocskámra, s fújd el még egyszer!

Nagyon jól esett a vajaspánkónak, hogy így megdicsérték az énekét. Felugrott a róka orrára és újrakezdte:

-Vajaspánkó a nevem...

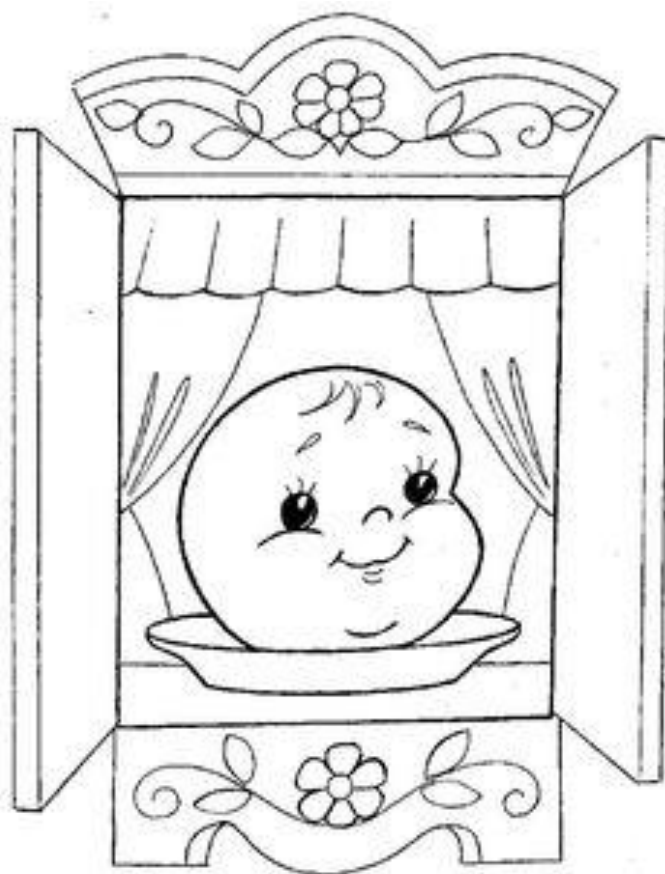
Abban a pillanatban a róka-hamm-bekapta.

Ha a róka a vajaspánkót be nem kapta volna, az én mesém is tovább tartott volna!

"Itt a vége, fuss el véle, kerekérdő közepébe!"

A mese után készíthetünk együtt a gyerekekkel valamilyen **süteményt**, úgy hogy ők is kivegyék a munkából a részüket megélve a közös sütés örömét.

Egy **színező** a meséhez:

Családi **körjáték**ként eljátszható a Mély kútba tekintek c. dalos játékot.

A gyerekek kézfogással körbejárnak. Egy (vagy több) gyermek a kör közepén guggol. A dal végén így kiált: „Kútba estem!” A körben állók megkérdezik: „Ki húzzon ki?” A válasz: „Húzz ki, Kati!” A megnevezett megfogja a guggoló két kezét, húz rajta egyet és felállítja; azután bennmarad helyet-
te a körben, ő esik a kútba.

Vagy: Azt is kérdezheti a megnevezett: „Hány méterről?”
A kútban guggoló mond egy számot (nem túl magasat), és a két gyerek összefogott kéz-
zel annyit szökölt, ahány métert mondott.